

El plàstic contra el vidre

Era una vegada hi havia un laboratori de la plana de Vic, era un espai petit i acollidor, estava rodejat de mobles de color blanc amb molts calaixos i es trobaven moltes substàncies perilloses.

Allà treballaven dues noies amb caràcters totalment diferents. La Gal·la era una noia molt simpàtica, responsable i ordenada, en canvi, la seva companya de treball, l'Èlia, era tot el contrari ella era poc amistosa, no li agrada la companyia i era molt desordenada.

A causa de les seves diferències tenien algunes baralles alhora de treballar. El primer conflicte que van tenir, va ser quan tenien una mostra d'aigua congelada i l'havien d'escalfar al bany maria, que és un procediment per passar de sòlid a líquid. En la pràctica deia que s'havia d'utilitzar un recipient de plàstic per evitar que explotes, però a la Gal·la no li semblava bé i va fer servir un de vidre, el que passa és que quan es va escalfar el recipient amb la mostra es va fondre, tal com indicava el procediment i li aconsellava l'Èlia. Fet, que va fer que la professora renyes a les dues companyes de laboratori i l'Èlia s'enfadés.

La Gal·la i l'Èlia ja portaven uns dies que no pensaven el mateix sobre quins materials havien d'utilitzar en cada pràctica, ja que en alguns

experiments es necessitaven materials de plàstics i d'altres de vidre. L'Èlia era molt desordenada i no li importava quin material utilitzar, en la següent pràctica que havien de col·locar un sòlid al forn. L'Èlia insistia en utilitzar un recipient de plàstic, però en posar el recipient al forn a altres temperatures es va acabar fent malbé per culpa de la calor del forn, el problema era que de cop va explotar el vas de precipitats. Dues companyes seves van anar a xiuxiuejaven en els professors el que havia passat i per culpa d'això les van renyar.

Un dilluns normal i corrent van fer una anàlisis entre les dues noies, en el qual s'utilitza un àcid molt fort i perillós per la salut. En un punt del procediment deia que havien d'evocar d'àcid a un vas de precipitats, però com que no deia exactament el tipus de material, si havien de ser de vidre o de plàstic, la Gal·la i l'Èlia van començar a discutir sobre quin tipus de vas utilitzar per realitzar la pràctica. Enmig de la discussió el vas de vidre li va xiuxiuejar en el vas de plàstic

-"Hem de parar la discussió".

– Tens raó, amic meu. Si segueixen discutint, ningú no aprendrà res.

La Gal·la i l'Èlia, que estaven tan concentrades barallant-se que no s'havien adonat de res més, van sentir de sobte un cling! i un ploc! molt estanys.

Es van mirar els vasos... i els vasos les miraven a elles.

-Ei! -va dir el vas de vidre-. No cal discutir. Cada un de nosaltres serveix per a coses diferents.

-Exacte -Va afegir el vas de plàstic-. El més important és preguntar, escoltar i treballar junts.

Les dues noies es van quedar bocabadades. Mai ningú no els havia donat un consell tan clar... i menys encara un vas!

Aleshores va aparèixer la professora amb un gran somriure i va explicar tranquil·lament quin vas era el més segur per a aquella pràctica. La Gal·la i l'Èlia van assentir, una mica avergonyides, però també alleujades.

– Ho sento – va dir la Gal·la.

– Sí, millor si cooperem – va afegir l'Èlia.

En acabar la pràctica, les dues noies van aprendre a treballar juntes deixant a part les seves diferències per poder obtenir un bon resultat. Ja que quan es treballa en grup s'aprenen més coses. Finalment, a part de ser bones companyes es van fer amigues i catacrac, catacrac el conte s'ha acabat.

Escrit per:
Aminata Diarra, Marta Gomez i Erola Rotllant.

Institut de Vic
Departament de química

Curs 2025-2026
QUD0 Laboratori d'anàlisi i control de qualitat